

Sygn. akt I CSK 696/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K. P.
przeciwko J. O.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 lutego 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1260,00 (tysiąc
dwieście sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o pierwszą i drugą spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle

konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi, wiążącym Sąd Najwyższy - ustalonym przez sąd drugiej instancji - stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), oraz podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyrażnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, nie publ.; z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, nie publ.).

Skarżąca, powołując się na przesłankę występowania istotnego zagadnienia prawnego, przedstawiła następujące pytania:

„1. W jakim zakresie polityk ma rozszerzone granice dozwolonej krytyki i tzw. „grubszą skórę” w szczególności w świetle następujących przepisów: art. 23 k.c., art. 24 k.c. i art. 448 k.c.?

2. Czy używanie wulgaryzmów w stosunku do polityków jest dozwolone prawnie w świetle art 23 k.c. i art. 24 k.c. oraz dotychczasowego orzecznictwa?

3. Czy urządzenie konkursu medialnego, którego przedmiotem jest zachowanie i wypowiedzi osoby sprawującej funkcję publiczną, w którym to konkursie używane są wulgarne słowa pod adresem ww. osoby, stanowi naruszenia dóbr osobistych ? Czy jest to nowy typ deliktu przy zastosowaniu nowych mediów społecznościowych i technologii ogólnodostępnych?

4. Czy użycie w stosunku do polityka określeń jak poniżej stanowi naruszenie dóbr osobistych a jeżeli nie to jak drastyczny język będzie stanowił takie naruszenie, jakie są granice dopuszczalności prawności działania w tym zakresie?

„K. P. - kobieta, która oficjalnie nigdy orgazmu nie miała”

„K. P. czyli przykład polskojęzycznego bydłectwa.”

„P. to zwykłe chamidło. Zwykła kanalia schamiona. Śmieć. To nie jest kobieta to zwykła ludzka samica.”

„Ja myślę, że K. P. jest po prostu p...”.

Natomiast powołując się na potrzebę wykładni przepisów, skarżąca nie wskazała, które konkretnie przepisy - w jej ocenie - wymagają wykładni i dlaczego.

Przedstawione przez skarżącą pytania nie stanowią istotnego zagadnienia prawnego w przedstawionym wyżej znaczeniu; odzwierciedlają jedynie wątpliwości skarżącej. Wypowiedzi mające uzasadnić wątpliwości wyrażone w pytaniu czwartym nie mieszczą się w ramach podstawy faktycznej zaskarżonego wyroku.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen kwestii ujętych w przedstawionych pytaniach oraz na to, że odnoszące się do nich przepisy nie doczekały się wykładni albo ich niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Skarżąca poza przedstawionymi wątpliwościami nie zaprezentowała stosownego wyводу prawnego i nie dokonała analizy orzecznictwa, z której wynikałyby jakiegokolwiek rozbieżności. Nie jest rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ. i z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Analiza wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, jego uzasadnienia, a także uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że rzeczywiście zachodzi przesłanka potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Ponadto - jak już wskazano - nie zostało sprecyzowane, które przepisy wymagają wykładni i dlaczego.

Mając powyższe na uwadze nie można przyjąć, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw